teen IDea

NR 1
2021/2022

11 LISTOPADA

NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

PIŁSUDSKI

DMOWSKI

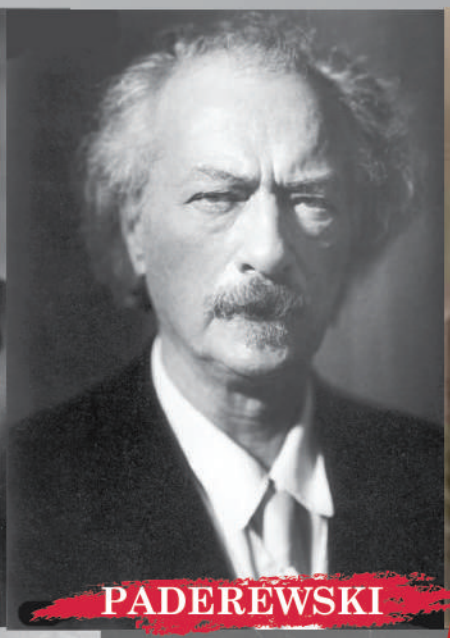
PADEREWSKI

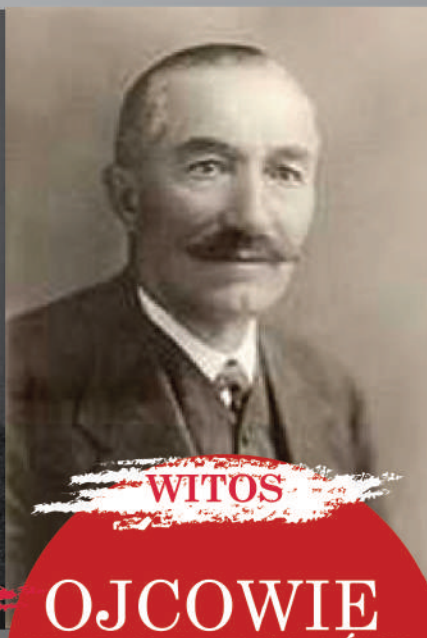
WITOS

OJCOWIE NIEPODLEGŁOŚCI

KORFANTY

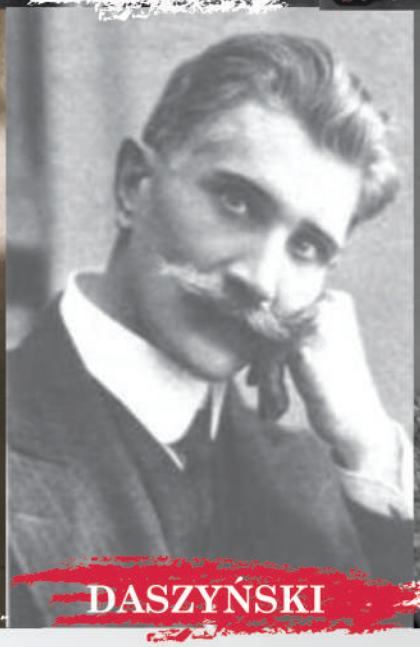
DASZYŃSKI

HALLER

OD REDAKCJI

TEEN IDEA
nr 1 2021/2022
Gazetka szkolna X LO w Poznaniu im. Przemysła II

AUTORZY

Jakub Adam
Daria Banaszak
Weronika Brzozowska
Adriana Garczyńska - Gubała
Inga Komenda
Zofia Kowalska
Joanna Lukomska
Magdalena Młynarz
Martyna Nowak
Aleksandra Nowicka
Patrycja Smolarek
Maria Sopolińska
Milena Wiorek
Zuzanna Wojdecka

OPRAWA GRAFICZNA

Alicja Pietraszek

REDAKTOR NACZELNA
Marzena Drążewska

REDAKTOR GRAFICZNY
Alicja Pietraszek

Spis treści

Gra miejska	STR. 3-4
Dzień Patrona	STR. 5
Dbajmy o ziemię	STR. 6
Piękny, ale ...	STR. 7
Młodzi utalentowani - plastyka	STR. 8-9
Młodzi utalentowanie - literatura	STR. 10
Poducha dla Malucha	STR. 11
Historia dziewczyny zapomnianej przez świat	STR. 12
Ciemniejsza strona łyżwiarstwa- Tonya Harding	STR. 13
Książki, które proponują nauczyciele	STR. 14
"Squid game" - serial, który pobija rekordy popularności	STR. 15-16
Rajd Niepodległości 2021	STR. 17
Konkurs Chopinowski	STR. 18
Wolontariat w Filharmoni Poznańskiej	STR. 19-20
Kulinaria	STR. 21
Krzyżówka	STR. 22

Gra miejska

Przemysł II Wart Poznania

Dnia 11 października br. wszystkie klasy pierwsze naszej szkoły wzięły udział w pierwszej w dziejach grze miejskiej, której tematem przewodnim był patron XLO – Przemysł II.

Punktualnie o godzinie 8.30 wszystkie klasy zjawiły się przed szkołą wraz ze swoimi wychowawcami lub opiekunami. W tym samym czasie uczniowie klasy 3c, którzy zostali podzieleni na mniejsze grupy, udali się do punktów kontrolnych ulokowanych na trasie szkoła – Wzgórze Przemysła. Miejsc z zadaniami było 5 – przy szkole, na moście św. Rocha, przy Katedrze oraz na Starym Rynku w pobliżu Ratusza i finałowy pod Zamkiem Przemysła II. Gra rozpoczęła się o 8.30 i co 15 minut następna klasa udawała się do mety. Na każdym przystanku uczniowie klas pierwszych mieli do wykonania 2-3 zadania (m.in. krzyżówka, zadanie prawda-fałsz, test jednokrotnego wyboru oraz zadania otwarte). Dotyczyły one faktów z życia Przemysła II oraz miejsc z nim związanych. Wszystkie pytania przygotowała klasa 3c pod czujnym okiem pani Renaty Szali. Po sprawdzeniu zadań uczniowie musieli odgadnąć kolejne miejsce, do którego mieli się udać. Za każdą z tych czynności otrzymywali punkty. Ważny również był czas, ponieważ na rozwiązanie łamigłówek i historycznych zagadek zespoły miały tylko 10 minut. Jeśli zmieścili się w czasie, otrzymywali punkt.

Dzięki dużemu zaangażowaniu i wcześniejszym zapoznaniu się z biografią naszego patrona, wszystkie klasy znakomicie poradziły sobie z zadaniami. Najbardziej emocjonującym momentem było ukończenie całej trasy. Z relacji uczniów można wnioskować, że klasy naprawdę podeszły do tego zadania poważnie – w końcu punkty zdobyte podczas gry terenowej liczyły się do środowych otrzęsin (corocznej imprezy organizowanej przez Samorząd Uczniowski dla nowych uczniów naszej szkoły).

Wyniki gry miejskiej prezentują się następująco:

Klasa 1a – 14 punktów

Klasa 1b – 13 punktów

Klasa 1c – 12 punktów

Klasa 1d – 10 punktów

Klasa 1e – 12 punktów

Zatem na pierwszym miejscu znalazła się klasa 1a, drugie miejsce przypadło klasie 1b, a podium z miejscem trzecim domyka klasa 1c i 1e.

Uważam, że taka forma aktywności ma w sobie ogromy potencjał i powinna być wpisana w coroczny plan imprez i uroczystości szkolnych. Ogromne gratulacje należą się klasie 3c i ich wychowawczyni – pani Renacie Szali, którzy samodzielnie napisali scenariusz gry, wykonali zadania oraz ułożyli reguły, według których odbyła się zdrowa i sprawiedliwa rywalizacja międzyklasowa. Podziękowania należą się również pani Barbarze Szafałowicz oraz pani Dorocie Stawskiej, które zgodziły się towarzyszyć uczniom w punktach kontrolnych podczas gry miejskiej.

Mam nadzieję, że wszystkim klasom pierwszym gra miejska bardzo się podobała i przez najbliższe lata będą ją miło wspominać. Jeszcze raz gratuluję klasie 1a za zdobycie największej ilości punktów.

Dzień Patrona

Przemysł II – „Z Bożej łaski król Polski i książę Pomorza

Przemysł II urodził się w godzinach rannych, 14 października 1257 roku w Poznaniu. Był władcą z dynastii Piastów wielkopolskich. Był piątym potomkiem i jedynym synem księcia poznańskiego Przemysła I i księżniczki śląskiej Elżbiety. Jako pogrobowiec – osoba która narodziła się po śmierci swojego ojca, wychowany został na dworze swojego stryja – Bolesława Pobożnego – wówczas księcia Wielkopolski. Na początku panowania, w 1273 roku otrzymał swoją pierwszą dzielnicę – księstwo poznańskie oraz kilka lat później, w wyniku śmierci swojego stryja – księstwo kaliskie. Jego pierwszym celem było zjednoczenie księstw piastowskich. Najbliżej jego osiągnięcia znalazł się w 1290 roku, kiedy to objął księstwo krakowskie, jakie zostawił mu w swoim testamencie książę wrocławski Henryk IV Prawy. Niestety, wkrótce z powodu zagrożenia ze strony czeskiej oraz niskiego poparcia, zdecydował się na oddanie księstwa krakowskiego, które przeszło pod władanie Wacława II.

Trzy lata później, znalazł się w antyczeskim sojuszu z Władysławem Łokietkiem oraz Kazimierzem Łęczyckim, którego celem było odzyskanie Małopolski. Przed swoją tragiczną śmiercią, objął władzę nad Pomorzem Gdańskim, dzięki ustaleniom układu kępińskiego z 1282 roku.

W 1296 roku został zamordowany. Choć wokół śmierć Przemysła II istnieje wiele teorii i niespójności, najpewniej został zamordowany przez margrabiów brandenburskich podczas nieudanej próby porwania. Imię „Przemysł" symbolizuje mądrość i przemyślność. Jedyny jego przydomek jaki zachował się w źródłach do dzisiaj został znaleziony w proweniencji krzyżackiej, i brzmi „Kynast". Jest jednym z najlepiej zapisanych w dziejach polskich królów. Powstało o nim wiele legend. Co roku, w rocznicę jego śmierci w Rogoźnie na polanie Porąblic pod Siernikami pod dębem nazwanym jego imieniem, odbywa się spektakl historyczny odtwarzający dokonaną na nim zbrodnię.

X Liceum Ogólnokształcące w Poznaniu, którego Przemysł II jest patronem, również obchodzi jego dzień. W tym roku, podzielony był na dwa dni specjalnych wydarzeń – 11 października odbyła się gra miejska, podczas której pierwsze klasy mogły wykazać się wiedzą o naszym patronie, natomiast 13 października odbyła się gra „jeden z dziesięciu" dla uczniów klas trzecich, podczas której uczestnicy odpowiadali na pytania z różnych kategorii, takich jak historia, przysłowia, geografia czy matematyka. Ostatecznym zwycięzcą okazał się przedstawiciel klasy 3h, który po przedostaniu się do finału, pokonał swoich rywali z klas 3c oraz 3f. Po zakończeniu gry i wręczeniu zwycięzcom upominków, wszyscy przenieśli się na miejsce biesiadowania, w którym za drobny napiwek można było wypróbować wypieków, ciast czy owocowych szaszłyków przygotowanych przez klasy drugie. Jeszcze tego samego dnia otwarty został zrewitalizowany dziedziniec w naszej szkole. Przybyło wiele ozdób, takich jak malowane opony stanowiące kwietniki. Dzięki temu na dziedzińcu zrobiło się dużo bardziej kolorowo a uczniom naszej szkoły przyjemniej spędza się tam czas.

Dbajmy o Ziemię – przyroda w szkole i okolicy

O ochronie przyrody robi się z dnia na dzień coraz głośniej. Kampanie reklamujące ochronę środowiska pojawiają się coraz częściej a nasza wiedza w tym zakresie rozwija się i kieruje w dobrą stronę.
Głównym celem ochrony przyrody jest ochrona bioróżnorodności gatunków. Na wstępie można omówić, jak dzielimy dawaną pomoc. Pierwszą formą jest ochrona bierna polegająca na zabezpieczeniu obiektów od wpływów zewnętrznych jednak bez ingerowania w przyrodę. Ochrona konserwatorska, czyli ochrona procesów toczy się od wielu lat, ale to dzięki niej mamy w kraju rozbudowany system obszarów chronionych: 23 parki narodowe, ponad 120 parków krajobrazowych, ponad 1400 rezerwatów i inne formy ochrony. Nie wydaje się, żebyśmy od tego odchodzili, może tylko następuje przesunięcie środka ciężkości na inne niż ochronna funkcje tych obszarów – edukacja, rekreacja itp.
Wielu z nas wie jednak, że człowiek od dawna stara się pomóc Matce Ziemi. Przykładowo starsza Pani dokarmiająca kaczki zimą dokonuje ochrony czynnej, czyli ingeruje bezpośrednio w świat zwierząt. Innymi sposobami ochrony czynnej jest wypas zwierząt lub koszenie łąk, przebudowa lasów lub tworzenie banków genów organizmów zagrożonych wyginięciem. Wszystko to po to, by niektóre gatunki miały racje bytu i żyły w dogodnych warunkach, rozmnażały się a co do niektórych zwierząt, żeby poprawiły na tyle swoją sytuację, aby nie być gatunkiem zagrożonym tak jak żubr. Od zeszłego roku ssak ten nie jest już gatunkiem zagrożonym wyginięciem, lecz bliskim zagrożeniu wyginięciem. Oprócz niego 25 innych gatunków zmieniło status z zagrożonego wyginięciem na bliski zagrożeniu. Jest to drugi stopień w siedmiostopniowej skali zagrożenia dzikich zwierząt, która obowiązuje na świecie.
W naszej szkole jest realizowany projekt czynnej ochrony przyrody pod nazwą „Czynna ochrona przyrody na terenach wokół X LO" . W zeszłym roku szkolnym uczniowie z obecnej klasy III i budowali i wieszali specjalne budki lęgowe dla ptaków ,które można zobaczyć na drzewach przed naszą szkołą. Budki zostały powieszone z myślą o wróblach i sikorkach, gdyż (co ważne) otwory mają 3,3 cm średnicy. Na tym jednak nie kończy się nasza pomoc. W ramach tego projektu będziemy również dbać o miejsce potencjalnego lęgu. Oczyszczenie budki z zalegającego materiału gniazdowego i resztek organicznych (piór, odchodów, pozostałości pokarmu) jest ważne ze względu na to, że zapobiega rozprzestrzenianiu się pasożytów i pozwala ją wykorzystać ponownie nie stwarzając zagrożenia chorób. Czyszczenie jest niezbędne po zakończeniu sezonu lęgowego, a wskazane – po każdym odbytym lęgu.
Każdy uczeń mieszkający w pobliżu szkoły na pewno wie, że nasza placówka graniczy z Parkiem Rataje. Do powstania, a właściwie .do proekologicznego zagospodarowania tego parku przyczyniły się organizacje przyrodnicze. Teren ten jest niezwykle wartościowy pod względem przyrodniczym ze względu na naturalne występowanie bardzo rzadkiej ropuchy zielonej. Przez zabudowywanie terenów zielonych płazy straciły miejsce rozrodu -co nie jest dobrą informacją, bo jak wiadomo gatunek ten jest w Polsce pod ochroną. W parku zostały stworzone specjalne stawy. W 2019 roku jednak doszło do nieprzyjemnego wydarzenia. Pracownik firmy pielęgnującej park Rataje spuścił wodę ze stawu razem ze skrzekiem i kijankami. Na ten temat wypowiedział się doktorant w Instytucie Zoologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu - Jan Kaczmarek.
„Na terenie parku Rataje, zanim jeszcze urządzony został park z alejkami i tak dalej, zawsze żyła populacja tego płaza i była to prawdopodobnie największa populacja ropuch w Poznaniu, kilkadziesiąt osobników ''
Sytuacja jednak miała swoje plusy. Nagłośnienie sytuacji uświadomiło ludziom powagę problemu ochrony tego gatunku. Ludzie stali się wrażliwi na sprawy związane z ochroną przyrody Ludzie dowiedzieli się, że w Poznaniu istnieje miejsce rozrodu ropuchy zielonej i stali się wrażliwi na sprawy związane z ochroną przyrody ,a zwiększanie świadomości ludzi wpływa na zwiększenie ostrożności przechodniów jak i ludzi pracujących na terenie parku.
Wielu z nas zachwyca się otaczającą nas przyrodą wracając do domu i spoglądając na moment na okoliczne krajobrazy. Niewielu jednak przygląda się temu szczegółowo. Zachęcam każdego z was, by któregoś razu zamiast patrzeć w telefon lub na czubki swoich butów wyjrzeć za okno autobusu lub w drodze do domu dostrzec spadające liście, latające owady, poruszające się na wietrze drzewa czy przebiegającą gdzieś w oddali wiewiórkę. Spoglądając na całokształt uspokajamy się i możemy zapomnieć choć na chwilę o codziennych obowiązkach, stresie i natłoku spraw. Chwila spokoju i wyłączenie myślenia pozwoli wam się wyciszyć co pozytywnie wpłynie na wasze ciało i umysł.
Pani prof. Młynarz prowadzi akcje dokarmiania ptaków na terenie szkoły (a dokładniej na patio) Osoby zainteresowane współpracą prosimy o kontakt z Panią profesor :)

Piękny, ale ...

Co można napisać o Dudku? Urody na pewno mu nie brakuje. Ma długi dziób, fajny czub i jest ładnie ubarwiony. Swój charakterystyczny pióropusz na głowie potrafi układać na różne sposoby. Cały czas zwija go i rozkłada w zależności od nastroju. Przez to, co chwilę inaczej wygląda. Ma długi dziób, ale jedzenie musi podrzucać do góry, bo tak jak Bocian, ma bardzo mały język i trudno mu transportować pokarm do gardła.

Jest płochliwy, chociaż chętnie odzywa się w bardzo charakterystyczny sposób (trójsylabowymi zwrotkami „hup-hup-hup"), więc na pewno łatwiej go usłyszeć niż zobaczyć. Można go szukać na otwartych przestrzeniach - łąkach, polach, pastwiskach, skrajach lasów.

Ciekawe u Dudka jest to, że w nietypowy sposób potrafi bronić się przed niebezpieczeństwem. Siedzące w gnieździe młode Dudki, gdy się przestraszą, odwracają się tyłem i wystrzykują z gruczołu kuprowego płyn o nieprzyjemnym zapachu. Mogą nawet opryskać nim człowieka, gdy za bardzo się do nich zbliży.

Wszystkich zainteresowanych zdobywaniem wiedzy o ptakach, a jednocześnie rozwijaniem swoich umiejętności w posługiwaniu się językiem angielskim zapraszam do mojego ptasiego zespołu ducks&doves na platformie Teams. EVERY BIRD HAS A STORY TO TELL !!!

Młodzi utalentowani

Pasja plastyczna

Mam na imię Daria Banaszak i jestem z klasy 3b. Moim hobby jest rysowanie. Jestem początkującą artystką, a swoją pasję zaczęłam rozwijać w drugiej połowie 2019 r.
Szkicowanie to mój sposób na odstresowanie się po szkole lub na spędzenie czasu wolnego. Zazwyczaj rysuje realistycznie ołówkami lub kredkami. Wykonuje portrety, zakładki, kartki okolicznościowe i inne rysunki. Stworzenie jednej pracy zajmuje mi zazwyczaj od 1 godziny do nawet 30 godzin (rozłożonych do kilka godzin dziennie przez nawet cały miesiąc).
Graffiti na dziedzińcu szkolnym jest też mojego autorstwa.

A oto przykłady moich prac:
Jeden z moich pierwszych rysunków przedstawiający mojego kota wykonany ołówkami w szkicowniku A5.

Mój plecak, który sama pomalowałam i ozdobiłam

Mój pierwszy rysunek wykonany profesjonalnymi kredkami. Jest na nim Grogu z Star Wars

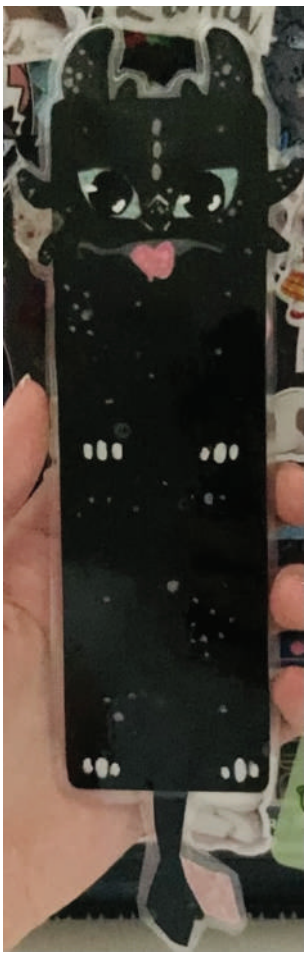

Zakładka Szczerbatka wykonana techniką mieszaną

Ponownie Grogu z Star Wars wykonany kredkami prismacolor premier

Moja pierwsza praca stworzona farbkami wodnymi

Mój plecak, który sama pomalowałam.Ahsoka Tano i Darth Maul, których wykonałam na zamówienie. Oba rysunki wykonane osobno na kartkach A3 głównie kredkami prismacolor premier i ozdobiłam

Ponownie Grogu z Star Wars wykonany kredkami prismacolor premier

Kartki Świąteczne wykonane na kolorowym papierze kredkami

Młodzi utalentowani

Pasja literacka

Zaczęłam pisać już w wieku 7-8 lat. Były to krótkie, rymowane wierszyki, początki przygody z pisaniem, które z czasem przerodziły się w obecne zainteresowanie poezją. Dlaczego piszę? Ponieważ przelewanie uczuć na papier daje mi poczucie spełnienia, zaspokaja potrzebę kontaktu ze sztuką, daje upust emocjom - to coś, co po prostu lubię. Czy poezja jest dla wszystkich? Tak, ale myslę, że aby móc ją tworzyć nalezy ją najpierw zrozumieć, spojrzeć na nią nieszablonowo, zachować otwarty umysł i pozwolić sobie na wrażliwość i wydobycie piekna naszych myśli.

Natłok myśli

CO JEŚLI TO PRAWDA?
JEŚLI NAPRAWDĘ CIĘ KOCHAM?
I WŁAŚNIE Z TOBĄ
CHCE BYĆ JUŻ NA ZAWSZE?

CO JEŚLI ISTNIEJESZ
I NIE JESTEŚ WYTWOREM MOJEGO UMYSŁU?
CZY MOŻE ISTNIEĆ
ISTOTA TAK IDEALNA?
WYDAJESZ SIĘ PERFEKCJĄ...
PATRZĄC NA CIEBIE TRACĘ DECH
WYDAJESZ SIĘ BYĆ STWORZONA
Z PORCELANY I CZERWONEJ RÓŻY

MASZ TAK PIĘKNY UMYSŁ
WYDAJESZ SIĘ
ZNAĆ KAŻDĄ Z MOICH MYŚLI
CHOĆ WIEM, JAKIM SĄ NIEŁADEM...

PRZY TOBIE MOJA ARKADIA
U TWGO BOKU MAM MIEJSCE
WTULAM SIĘ W CIEBIE
NICZEGO MI NIE BRAK...

NIE UMIEM PLANOWAĆ JUTRA
LECZ CO NOC PRZED SNEM
SNUJE PIEKNE SCENARIUSZE
KAŻDEGO Z PRZYSZŁYCH DNI

JESTEŚ MOIM ANIOŁEM
NIE BOJĘ SIĘ JUŻ NOCY
BO WIEM, ŻE TYLKO W SNACH
MOGĘ MIEĆ CIĘ NA ZAWSZE

CO JEŚLI
NAPRAWDĘ
TO CO CZUJĘ
NAZYWAMY MIŁOŚCIĄ?...

Miasto nocą

Gwieździsta noc
Na pustym dachu
W oddali krajobraz bloków
I wieżowców

Miasto nocą
Przepiękna sceneria
Choć wolę patrzeć
W Twoje oczy

Wydają się mieć
Każdy z odcieni
Oceanu i letniego nieba
Spowija je blask miejskich lamp

Wtulam się w Twoje ramię
Tutaj nic mi nie grozi
Moje sacrum i profanum
Moja arkadia

Chciałbym móc zatrzymać czas
Zostać z Tobą na zawsze
Na pustym, miejskim dachu
Przy świetle miejskich lamp

Akcja charytatywna
Poducha dla malucha

Dzieci Dzieciom

W 2000 r. za sprawą mojej pracy dziennikarskiej w Telewizji WTK zrodziła się inicjatywa pomocy chorym dzieciom – pacjentom Kliniki Onkologii, Hematologii i Transplantologii Dziecięcej w Poznaniu. Inspiracją do tych działań stał się profesor Jacek Wachowiak - ordynator oddziału. Jego otwartość wobec ludzi i ogromna pogoda ducha od lat przyciągają wolontariuszy. Postanowiłam połączyć pracę dziennikarską i nauczycielską. Zaproponowałam uczniom Zespołu Szkół Handlowych organizowanie zbiórek artykułów plastycznych , oraz warsztatów artystycznych dla pacjentów tych oddziałów. Efekty przerosły najśmielsze oczekiwania. Z czasem znalazło się wiele osób i instytucji, które wsparły te akcje. Od 2017 roku w te działania włączyła się Szkoła Podstawowa nr 51, gdzie uczniowie i rodzice postanowili wspólnie rozszerzyć tę akcję o szycie poduszek dla dzieci. I w ten właśnie sposób, co roku organizujemy akcję Poducha dla Malucha. Początkowo akcję wspierał Zespół Szkół Odzieżowych , a obecnie na terenie SP51 we współpracy z Radą Rodziców zorganizowaliśmy Szkolną Szyciarnię. Uczniowie przez te lata zorganizowali dziesiątki akcji, obejmując wsparciem wszystkie oddziały Szpitala Klinicznego przy ul. Szpitalnej. Zanim światem zawładnęła pandemia, uczniowie wchodzili na każdy oddział, spędzali czas z dziećmi – po prostu przynosili ze sobą odrobinę wytchnienia od szpitalnych zabiegów i badań.

Dziś do włączenia się w te inicjatywy zachęcamy was - społeczność X Liceum Ogólnokształcącego. Mam nadzieję, że uda się obudzić w was duszę społecznika. Liczę, że zbierzemy silną grupę, która będzie wspierać tę Inicjatywę.

Do końca listopada trwa zbiórka nowych materiałów, które wykorzystamy do szycia poduszek. W tym roku obdarujemy nie tylko dzieci w poznańskim szpitalu. Nasze poduchy pojadą do Centrum Zdrowia Dziecka za sprawą współpracy z Fundacją Ajak.

Zaledwie kilka dni od ogłoszenia zbiórki uczniowie zaczęli przynosić kolorowe tkaniny. Wielu wyraziło też chęć udziału w warsztatach szyciarskich. Okazało się, że niektórzy z was mają w domach maszyny do szycia i chętnie przygotują poduchy we własnym zakresie. W SP51 już zebrała się grupa dzieciaków, które czekają aż ich grono zasilą licealiści.

Cieszę się, że w natłoku szkolnych obowiązków znajdujecie czas i chęci na pomoc innym. To cenne, że dostrzegacie potrzeby drugiego człowieka, a zwłaszcza waszych rówieśników, którym los nie szczędzi bólu i smutku.

Liczę na Was – razem możemy więcej.

Historia dziewczyny zapomnianej przez świat

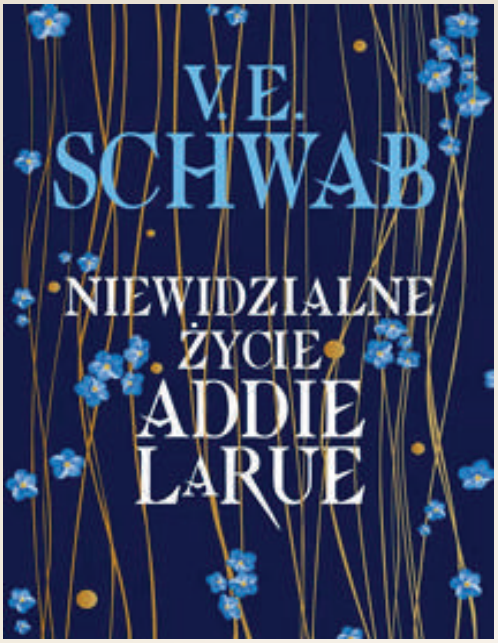

Niedawno natknęłam się na książkę pt. „Niewidzialne życie Addie Larue". Słyszałam o niej same dobre opinie, a po przeczytaniu jej zdecydowanie mogę powiedzieć, że inni się nie mylili. Jest to książka z gatunku fantastyki amerykańskiej pisarki Victorii Schwab, która oprócz wyżej wspomnianej książki jest autorką m.in. utworów takich jak: „Złoczyńcy", „Świat Verity" czy „Odcienie Magii". Jej twórczość zyskała popularność wśród czytelników na całym świecie.

Główną bohaterką książki „Niewidzialne życie Addie Larue" jest Adeline urodzona we Francji. Akcja rozpoczyna się na początku XVII wieku, w czasach, gdy głównym obowiązkiem kobiety było bycie dobrą żoną i gospodynią. Jednak Addie już od najmłodszych lat nie wyobrażała sobie życia w zamknięciu, bez przygód. Uwielbiała jeździć z ojcem do pobliskich miast, aby chociaż na chwilę oderwać się od monotonii codziennego życia. Ponadto jej pasją było rysowanie, co również nie przystało młodym dziewczynom. Z czasem matka dziewczyny zabroniła jej opuszczać wieś, a swoją pasję mogła ona rozwijać tylko w ukryciu, aby rodzice się o tym nie dowiedzieli. Gdy Larue ma niewiele ponad 20 lat, jej matka postanawia przymusowo wydać ją za mąż, co załamuje dziewczynę. W trakcie ceremonii ucieka więc ona do lasu i zaczyna się modlić nie zauważając kiedy zapadł zmrok. W odpowiedzi na jej wezwanie przybywa szatan, który z czasem zostaje nazwany przez dziewczynę Luc i składa Adeline propozycję. Otóż w zamian za duszę stała się ona nieśmiertelna, jednak nikt nie był w stanie jej zapamiętać oraz nie mogła mieć niczego swojego. Wystarczyło, że osoba, którą poznała odwróciła wzrok, a dziewczyna znikała z jej pamięci. Mimo częstych wizyt Luca Addie nie oddała swojej duszy, ponieważ postanowiła, że nie da mu tej satysfakcji. Nieoczekiwanie po wielu latach samotnego życia, Larue poznaje Henry'ego, który potrafi ją zapamiętać. Jednak jak to się stało? Czy Luc postanowił zlitować się nad Addie? A może Henry również podpisał pakt z diabłem? Aby uzyskać odpowiedzi na te pytania zachęcam do przeczytania książki.

„Niewidzialne życie Addie Larue" jest bardzo ciekawą książką. Porusza ona ważny temat, jakim jest życie kobiet w dawnych czasach i pokazuje, jak ważna mogła być dla nich wolność. Główna bohaterka jest interesującą i silną postacią. Pokazała, że nie pokonają jej nawet obowiązujące dawniej zasady panujące na świecie. Z dużą przyjemnością przeżywałam z nią każde nowe spotkanie i bolesne rozstania z powodu narzuconej klątwy. Emocje i przeżycia bohaterki zostały pokazane szczegółowo co pozwoliło mi zagłębić się w tą niezwykłą historię niewidzialnego życia Adeline. Mogłam przypuszczać co odczuwała dziewczyna podczas wielu lat samotności i w momencie poznania przeznaczonej jej osoby. Myślę że książka zainteresuje większość czytelników, dlatego zachęcam do wejścia w świat młodej dziewczyny, która postanawia zbuntować się przeciwko światu.

Ciemniejsza strona łyżwiarstwa- Tonya Harding

Niedawno miałam przyjemność obejrzeć film „I, Tonya" reżyserii Craiga Gillespie, przedstawiający biografię słynnej amerykańskiej łyżwiarki figurowej Tonyi Harding, w której rolę wciela się Margot Robbie. Biografia ta ukazuję życie Tonyi od najmłodszych lat oraz wszelkie trudności z jakimi musiała się borykać, aby osiągnąć sukces w tej trudnej choć pięknej dyscyplinie sportu. Film powstał na podstawie wywiadów z łyżwiarką oraz z osobami z jej środowiska, miał swoją premierę w 2017 roku. Jak na film typu biograficznego jest dość krótki, trwa jedynie 119 minut.

Łyżwiarka zasłynęła jako pierwsza w historii amerykanka, która wykonała potrójnego axla, potrafiła zachwycić widownie, lodowisko było jej królestwem, w którym nikt jej nie dorównywał. Kariera Tonyi składała się z porażek i sukcesów. Oprócz życiorysu kobiety zostaje ukazana gorsza strona show biznesu w łyżwiarstwie figurowym oraz pobłażliwe spojrzenie policji na agresję w tamtych czasach. Biografia sprowadza się jednak do największego skandalu z udziałem Tonyi Harding i Nancy Kerrigan, która była największą rywalką głównej bohaterki. Film nie sprawia wrażenia dokumentu, co jest pewnego typu atutem, ponieważ oglądający może łatwo się wciągnąć w oglądanie, mając jedynie z tyłu głowy, że historia jest oparta na faktach, o czym nam przypominają wstawki z wypowiedziami z wywiadów. Fragmenty wywiadów nie są jednak oryginalne, odgrywają je grający dane role aktorzy, jednak dla bardziej dociekliwych reżyser zaspokaja żądze wiedzy i dodaje oryginalne fragmenty w trakcie napisów końcowych.

Pewne jest jednak jedno, nie da się nudzić w trakcie oglądania, do czego przyczynia się świetna gra aktorska Margot Robbie, która udowadnia po raz kolejny jak świetną jest aktorką i jak dobrze potrafi wcielić się w każdą rolę. Zachwyca umiejętnością odegrania każdych emocji, nawet tych najbardziej mieszanych. Oczywiście nie tylko Margot Robbie przyczyniła się do sukcesu filmu, Sebastian Stan, wcielający się w partnera Tonyi oraz Allison Janney jako matka łyżwiarki również zachwycają widownię.

Akcja dzieje się w latach 80/90 XX wieku, co jest świetnie ukazane łącznie z sytuacją finansową głównej bohaterki i warunkami, w jakich musiała żyć i pracować. Jako że jej rodzina nie była zbyt majętna a łyżwiarstwo wymagało wielu poświęceń finansowych nie był to zbyt kolorowy okres dla kobiety. Dodatkowego nastroju nadaje pierwszorzędna muzyka, która niesamowicie podkreśla emocje towarzyszące bohaterom, przyczynił się do tego Peter Nashel.

Film ma także swoje słabe punkty. Jednym z nich są niedopracowane stroje Tonyi, w których występowała na olimpiadach. Kostiumy te były mało dokładne w porównaniu do oryginalnych. Jak na biografię ten szczegół powinien być mimo wszystko bardziej dopracowany. Poza tym małym potknięciem, nie miałabym sumienia się jeszcze do czegoś przyczepić.

Nie tylko mnie zachwycił film „I, Tonya", zyskał on wiele pochwał, osoby biorące udział przy tworzeniu biografii zostały wyróżnione wieloma nagrodami. W mojej opinii film ten jest naprawdę warty obejrzenia i wzruszył mnie do łez. W autentyczny sposób przedstawia jak rzeczywistość potrafi być bezlitosna i jak mały błąd może zniweczyć cały ogrom pracy.

Książki, które proponują nauczyciele

Książka McCanna jest opowieścią o tym, jak trudne jest pojednanie. Autor opowiada historię Bassama Aramina – palestyńskiego muzułmanina z Hebronu i Ramiego Elhanana – izraelskiego żołnierza i świata, w którym obaj żyją, a który jest determinowany przez konflikt między tymi państwami. Skonfliktowany jest świat, który określa każdy aspekt życia bohaterów : od kolorów tablic rejestracyjnych, dróg ,którymi wolno im się poruszać, przez wybór szkół dla dzieci i strojów, po punkty graniczno-kontrolne, które utrudniają im codzienne życie.

Odwieczny konflikt powoduje, że w 1997 roku w centrum Jerozolimy trzech zamachowców-samobójców wysadza się w powietrze. Wśród ofiar jest Smadar – córka Ramiego. Córka Bassama – Abir ginie, gdy funkcjonariusz izraelskiego punktu kontrolnego śmiertelnie rani ją gumowym pociskiem w tył głowy podczas przerwy między lekcjami.

Te dwie tragedie oddzielone są od siebie dekadą niekończącego się konfliktu izraelsko-palestyńskiego. Dwaj bohaterowie – ojcowie pogrążeni w rozpaczy wychowani byli w nienawiści do siebie. Jednak gdy poznają swoje historie, wspólne uczucie straty ukochanego dziecka łączy ich. W ich sercach zamiast chęci zemsty pojawia się przebaczenie i pojednanie, a w końcu przyjaźń, co uznawane jest za zdradę dla ich własnych krajów.

Książka oparta jest na prawdziwych wydarzeniach i pokazuje nam, że do zrozumienia drugiego człowieka potrzebne jest nam podobne doświadczenie. Apeirogon- wielokąt o nieskończonej liczbie boków jest odniesieniem do wielu elementów tj.: fikcja, fakty, historia, kultura, sztuka i natura ,które wplecione w treść książki tworzą opowieść, która chwyta za serca opisywanym okrucieństwem ale też daje nadzieję.

Książka ta zaskoczyła mnie swoją formą. Nie składa się ona z typowych rozdziałów opisujących wydarzenia. Jest ona podzielona na 1001 fragmentów, co nawiązuje do arabskich „Baśni 1001 nocy". Niektóre z tych fragmentów to tylko jedno zdanie – myśl bohatera, innym razem to zdjęcie jego tragicznie zmarłej córki. Dzięki temu zabiegowi książkę czyta się bardzo szybko i choć jest w niej wiele wątków i elementów, tworzą one harmonijną i spójną całość.

„Apeirogon" pokazuje, że świat nie jest czarno-biały i choć tło jest o konflikcie izraelsko-palestyńskim, przekaz jest ponadczasowy i mówi o tym, jak ludzie z łatwością pozwalają na zło i podziały ,a pojednanie następuje, gdy łączy nas tragedia i ból. Polecam tę książkę każdemu, kto interesuje się konfliktem na Bliskim Wschodzie i chciałby się dowiedzieć więcej jak wygląda codzienne życie w okupowanej Palestynie, ale również każdemu kto lubi powieści z pogranicza fikcji i reportażu, przepełnione emocjami i chwytające za serca.

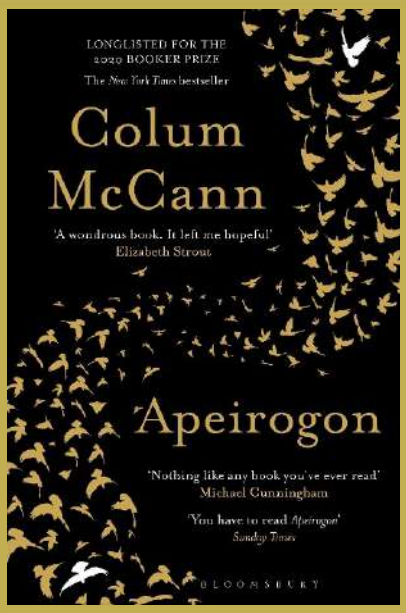

SERIAL, KTÓRY POBIJA REKORDY POPULARNOŚCI

Nie tak dawno ukazał się nowy serial, który skradł serca internautów, nie bez powodu. "Squid game" jest południowokoreańskim serialem, który wzbudził ogromne zainteresowanie młodzieży. Autorem, reżyserem, a także twórcą scenariusza jest Hwang Dong-hyuk. Sam pomysł na stworzenie "Squid game" powstał 13 lat temu, wpływ na taki pomysł fabularny miały m.in. japońskie seriale i komiksy. Reżyser zebrał zgraną załogę, w tym wiele osób zajmujących się aktorstwem takich jak: Lee Jung-jae, Park Hae-soo, O Yeong-su, Wi Ha-joon, Jung Ho-yeon, Anupam Tripathi. Są to aktorzy najczęściej zauważalni na ekranie, jednak było ich o wiele więcej. Autorowi udało się zrealizować i wypuścić serial na świat dnia 17 września 2021 roku. Swoją premierę miał na znanej i popularnej platformie Netflix. Gatunkowo serial można porównywać do thrillera z wyznaczonym celem przetrwania.

Co sprawiło, że serial wzbudził takie zainteresowanie na świecie? Z pewnością jest to spowodowane tajemniczą fabułą, która z każdym kolejnym odcinkiem jest coraz bardziej nieprzewidywalna. Serial ma pokazać dzisiejsze wartości człowieka, to co staje się w świecie najważniejsze. Uświadamia nam, do czego tak naprawdę dążymy. Pieniądze są tematem serialu, a dokładniej, to co jesteśmy w stanie zrobić, by je zyskać. Ludzie rzucają się w objęcia śmierci, z powodu ogromnych długów. Dostają propozycję, która zmienia ich życie. Wpływa na nich traumatycznie, ale także wzbudza potrzebę zyskania tych pieniędzy, by się ustatkować. Mają szansę zarobić majątek, w dokładnej kwocie 45,6 miliardów wonów. Rywalizują ze sobą w grach typowych dla okresu dzieciństwa, jednak ci, którzy nie podołają wyzwaniu, są natychmiastowo poddani śmierci z rąk personelu. W miejscu, w którym przebywają, za zarządzeniami twórcy gry, musi być zachowana dyskrecja, sprawiedliwość. Wobec osób łamiących zasady nie ma litości- ani dla graczy, ani dla pracowników. Autor gry daje możli-

wość opuszczenia tego miejsca, ale czy będą chcieli, zależy od nich. "Squid game" zdecydowanie jest przeznaczony dla osób o silnych nerwach, ze względu na częste występowanie zabójstw, krwi i rzeczy nieprzyjemnych dla oczu.
Zdecydowaną zaletą serialu jest duża ilość symboliki, teorii i zwrotów akcji. Najbardziej podoba mi się pokazanie rzeczywistości. Są ukazane wady ludzi stające się częścią życia. Próżność, chciwość i wiążący się z tym brak zaufania, są normą dla człowieka. Psychopatyzm fragmentami jest na tyle prawdziwy, że można jedynie zobaczyć niemoralność ludzkich zachowań. Jest to idealny serial do późniejszych własnych przemyśleń na temat egzystencji. Należy zadać sobie pytanie, czy naprawdę pieniądze są rzeczą, dla której warto poświęcić życie?

Uważam, że serial jest naprawdę warty zobaczenia. Wszystko jest bardzo dobrze dopracowane, nawet te mało ważne drobnostki. Każdy kolejny moment jest coraz bardziej zaskakujący. Ze względu na tak dobrą produkcję nie ma co się dziwić, że w tak krótkim czasie zdobył wysoki ranking na Netflixie. Myślę, że w niedalekiej przyszłości serial ma szanse na zdobycie wielu nagród.

Rajd Niepodległości 2021

W listopadzie obchodziliśmy kolejną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Niepodległość została nam odebrana w 1795 roku, więc w stanie zaborów żyliśmy 123 lata. Wielkopolska zasadniczo została przyłączona do państwa w wyniku Powstania Wielkopolskiego. Dążenie w XIX wieku do niepodległości miało miejsce również w okresie trwania Wiosny Ludów. Wiosna Ludów była ogólnoeuropejskim zjawiskiem, które na ziemiach polskich odbiła się stosunkowo niewielkim echem. Nazywamy nią serie zrywów rewolucyjnych i narodowych mających miejsce w Europie w latach 1848-1849. 20 marca 1848 roku w Poznaniu utworzono Komitet Narodowy. Stało się to za sprawą obywateli Wielkiego Księstwa Poznańskiego.

Klasa 3e postanowiła uczcić narodowe święto poprzez udział w rajdzie niepodległościowym. O godzinie 8.05 zebraliśmy w budynku PKP. Na czele wycieczki stał profesor Marek Zawadzki wraz z profesorem Łukaszem Steczko. Po wysiadce na stacji w Puszczykówku ruszyliśmy w stronę lasu będącego terenem Wielkopolskiego Parku Narodowego. Spacerowaliśmy czerwony i żółtym szlakiem podziwiając bajecznie piękny jesienny krajobraz, przepełniony wieloma kolorowymi liśćmi spadającymi z równie barwnych drzew. Nieopodal drogi nr 430 prowadzącej z Poznania do Mosiny, w pobliżu Starego Puszczykowa znajduje się mogiła powstańców. Idąc szlakiem czerwonym doszliśmy do tablicy informacyjnej, a po przejściu kilkunastu metrów w głąb lasu znaleźliśmy się przy siedmiu bezimiennych mogiłach z prostymi brzozowymi krzyżami. Pomiędzy nimi znajdował się kamienny kopczyk z metalowym krzyżem oraz tabliczką z napisem "POLEGLI POWSTAŃCY 1848". Pomimo zapomnienia jakie dopadło zryw z 1848, pamięć o jego bohaterach nadal jest żywa wśród lokalnej społeczności. Zatrzymaliśmy się tam zapalić znicze na grobach poległych uczestników Wiosny Ludów. Przeznaczyliśmy też minutę ciszy jako czas oddania szacunku tragicznie zmarłym powstańcom.

Wycieczka miała również cel przyrodniczo-rekreacyjny. Stała się świetną okazją na integrację wśród klasy. Wraz z profesorem Zawadzkim dyskutowaliśmy na wielorakie tematy, związane między innymi z ekologią. W aspektach związanych z biologią wypowiadał się również biegły w tych tematach Pan profesor Steczko. Nauczyciel historii natomiast pokazywał nam tereny odwiedzane przez niego w dzieciństwie, a my obserwowaliśmy uroki zmieniającej się pod wpływem czasu przyrody. Dowiedzieliśmy się wielu ciekawych informacji dotyczących naszej miejscowej roślinności, przykładowo o dębach czerwonych, których na szlaku było dostatek.

W drodze powrotnej śpiewaliśmy narodowe pieśni, co dodawało nam energii po niemal czterogodzinnym marszu. Do Poznania przyjechaliśmy nieco zmęczeni, za to wszyscy z uśmiechem na twarzach.

Z doświadczenia ostatniego rajdu, mam nadzieję że ta forma obchodu dnia niepodległości 11 listopada będzie wciąż celebrowana w naszej szkole. Dzięki wspólnym wycieczkom często dzięki przyjemnym i przystępnym formom możemy wynieść więcej wartościowej wiedzy, a dodatkowo spędzić czas aktywnie i w miłym gronie.

Konkurs Chopinowski

W październiku 2021r. miała miejsce osiemnasta edycja Konkursu Chopinowskiego, jednego z najbardziej prestiżowych konkursów rozgrywających się na terenie naszego kraju, dokładniej w Warszawie, w Filharmonii Narodowej. Odbywa się on co pięć lat i upamiętnia wybitnego, polskiego pianistę i kompozytora, Fryderyka Chopina. Zapoczątkowany został przez profesora Jerzego Żurawlewa już w 1927 r., aby odkrywać największe talenty pianistyczne i zapewnić lepszy start w karierze młodym, niezwykle zdolnym muzykom, którzy chcą rozwijać się i tworzyć na arenie międzynarodowej. W tym roku odbywał się on w dniach od 2 do 23 października pod czujną pieczą Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina, a do udziału zakwalifikowano 89 pianistów, z 18 krajów. Przesłuchania konkursowe zostały podzielona na trzy etapy które odbyły się w dniach: 3–7 października, 9–12 października oraz 14–16 października, wyłaniając tym samym dwunastu finalistów:

- ★ Leonora Armellini z Włoch,
- ★ JJ Jun Li Bui reprezentujący Kanadę,
- ★ Alexander Gadjiev reprezentujący Włochy i Słowenię,
- ★ Martin Garcia Garcia z Hiszpanii,
- ★ Eva Gevorgyan reprezentująca Rosję i Armenię,
- ★ Japonka Aimi Kobayashi,
- ★ Polak Jakub Kuszlik,
- ★ Hyuk Lee z Korei Południowej,
- ★ Bruce (Xiaoyu) Liu z Kanady,
- ★ Polak Kamil Pacholec,
- ★ Chińczyk Hao Rao,
- ★ Kyohei Sorita z Japonii.

Koncerty finałowe przeprowadzone zostały w dniach od 18 do 20 października. Łącznie wyróżniono ośmioro muzyków, w tym Polaka Jakuba Kuszlika, który zdobył piąte miejsce, zwyciężył zaś Bruce (Xiaoyu) Liu – urodzony w 1997 r. kanadyjski pianista pochodzenia chińskiego. Ukończył on Konserwatorium Muzyczne w Montrealu, w klasie fortepianu Richarda Raymonda. W 2021 roku studiował pod kierunkiem Đặng Thái Sơna – wietnamskiego pianisty klasycznego, zwycięzcy X Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w 1980 r. Całe wydarzenie zostało zakończone koncertami laureatów.

Wolontariat w Filharmonii Poznańskiej

Wolontariat jest jedną z najlepszych form poznania danegośrodowiska. Dla ludzi ciągle poszukujących, kochających muzykę albo otwartych na nowe doświadczenia będzie on idealny. Wolontariat odbywa się w Filharmonii Poznańskiej na ulicy Święty Marcin 81. Spotykamy się 4 razy w miesiącu (w piątki lub soboty) w godzinach wieczornych, więc dla uczniów jest to ogromne ułatwienie.

Głównym zadaniem wolontariusza jest sprzedawanie programów przed koncertem, mierzenie temperatury, dawanie kwiatów muzykom wskazywanie ludziom miejsc w auli. Przed pandemią organizowaliśmy również konkursy dla publiczności z nagrodami. Raz w miesiącu rozwieszamy afisze w różnych miejscach Poznania (i nie tylko) w celach rozreklamowania przyszłych wydarzeń. Nasza praca zaczyna się godzinę przed koncertem i kończy wraz z jego rozpoczęciem (zostanie na występie jest dobrowolne).

Największą korzyścią brania udziału w tym projekcie jest to, że za niewielką prace można być na każdym koncercie- za darmo. Co tydzień muzycy przenoszą publiczność w inny świat, opowiadając przez dźwięki swoich instrumentów przepięknie historie. Natomiast dyrygent, który w danym tygodniu przygotowuje orkiestrę, interpretuje i nadaje tym utworom różne kolory. Zachwycające jest to, że jako
słuchacze możemy to usłyszeć i poczuć.

W naszej filharmonii raz na jakiś czas występują wybitni muzycy, którzy mają duże osiągnięcia związane z ich głównym instrumentem. W październiku występował u nas zwycięzca XVIII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina- Bruce (Xiaoyu) Liu.

Jako wolontariusze mieliśmy możliwość bycia na próbie generalnej i na koncercie. Zobaczenie gry, przygotowania takiego muzyka z orkiestrą jest bardzo ciekawe. Cały mechanizm, który można zaobserwować w zachowaniu i ruchach, bardzo inspiruje. Sposób w jaki w tym przypadku Bruce opowiadał swoim graniem i prowadził słuchaczy przez koncert fortepianowy e-moll było niezwykłe.

Tę niezwykłością, którą można poczuć na występach wyróżnia się Filharmonia Poznańska. Dlatego zostanie w niej wolontariuszem daje korzyści i niezapomniane chwile.

Kulinaria

ciastka owsiane

Domowe ciasteczka owsiane to idealna przekąska do śniadaniówki, którą możecie przygotować sami. Idealna w domu jako podwieczorek lub drugie śniadanie. Dziś propozycja na zdrowe owsiane ciasteczka z malinami i gorzką czekoladą. Są one pyszne i zdrowe!

Składniki: (6 porcji)
- *Banan: 1 duże*
- *Płatki owsiane: 125g*
- *Masło orzechowe: 50g*
- *Sól: szczypta*
- *Ekstrakt waniliowy: 0.5 łyżeczka*
- *Maliny: 75g*
- *Gorzka czekolada: 15g*

Przygotowanie:

1. Rozgnieć banany przy pomocy widelca na puree.

2.Do bananów dodaj płatki owsiane, masło orzechowe, sól i ekstrakt waniliowy. Wymieszaj dokładnie. Dodaj maliny i posiekaną czekoladę i wymieszaj ponownie. Odstaw na 5 minut.

3. Rozgrzej piekarnik do 180 stopni. Na blaszce wyłożonej papierem do pieczenia formuj ciasteczka - u mnie wyszło 12 ciasteczek. Piecz je przez około 15 minut lub do momentu zarumienienia. Po upieczeniu odstaw blaszkę na bok. Jak tylko ciastka przestygną, możesz je ściągnąć z blaszki i ZAJADAĆ!

zupa z dyni

Zupy w okresie jesienno-zimowym, często goszczą na moim stole. Świetnie rozgrzewają i dodają koloru, nawet w szary i smutny dzień. Dzisiejsza zupa dyniowa, to królowa jesieni.

Przygotowanie:

1. Dynię obrać ze skórki, usunąć nasiona, miąższ pokroić w kostkę. Ziemniaki obrać i też pokroić w kostkę.

2. W większym garnku na maśle zeszklić pokrojoną w kosteczkę cebulę oraz obrany i pokrojony na plasterki czosnek. Dodać dynię i ziemniaki, doprawić solą, wsypać kurkumę i dodać imbir. Smażyć co chwilę mieszając przez ok. 5 minut.

3. Wlać gorący bulion, przykryć i zagotować. Zmniejszyć ogień do średniego i gotować przez ok. 10 minut.

4. Świeżego pomidora sparzyć, obrać, pokroić na ćwiartki, usunąć szypułki oraz nasiona z komór. Miąższ pokroić w kosteczkę i dodać do zupy. Pomidory z puszki są już gotowe do użycia, wystarczy dodać do potrawy.

5. Wymieszać i gotować przez 5 minut, do miękkości warzyw. Zmiksować w blenderze z dodatkiem mleka. Smacznego :)

Składniki: (4 porcje)
- *800 g dyni (500 g po obraniu)*
- *250 g ziemniaków*
- *25 g masła*
- *1 cebula*
- *2 ząbki czosnku*
- *1 łyżeczka kurkumy w proszku*
- *1 łyżeczka świeżego startego imbiru*
- *1 pomidor lub 1/2 puszki krojonych pomidorów*
- *1 i 1/2 szklanki bulionu*
- *1 szklanka mleka*

Krzyżówka

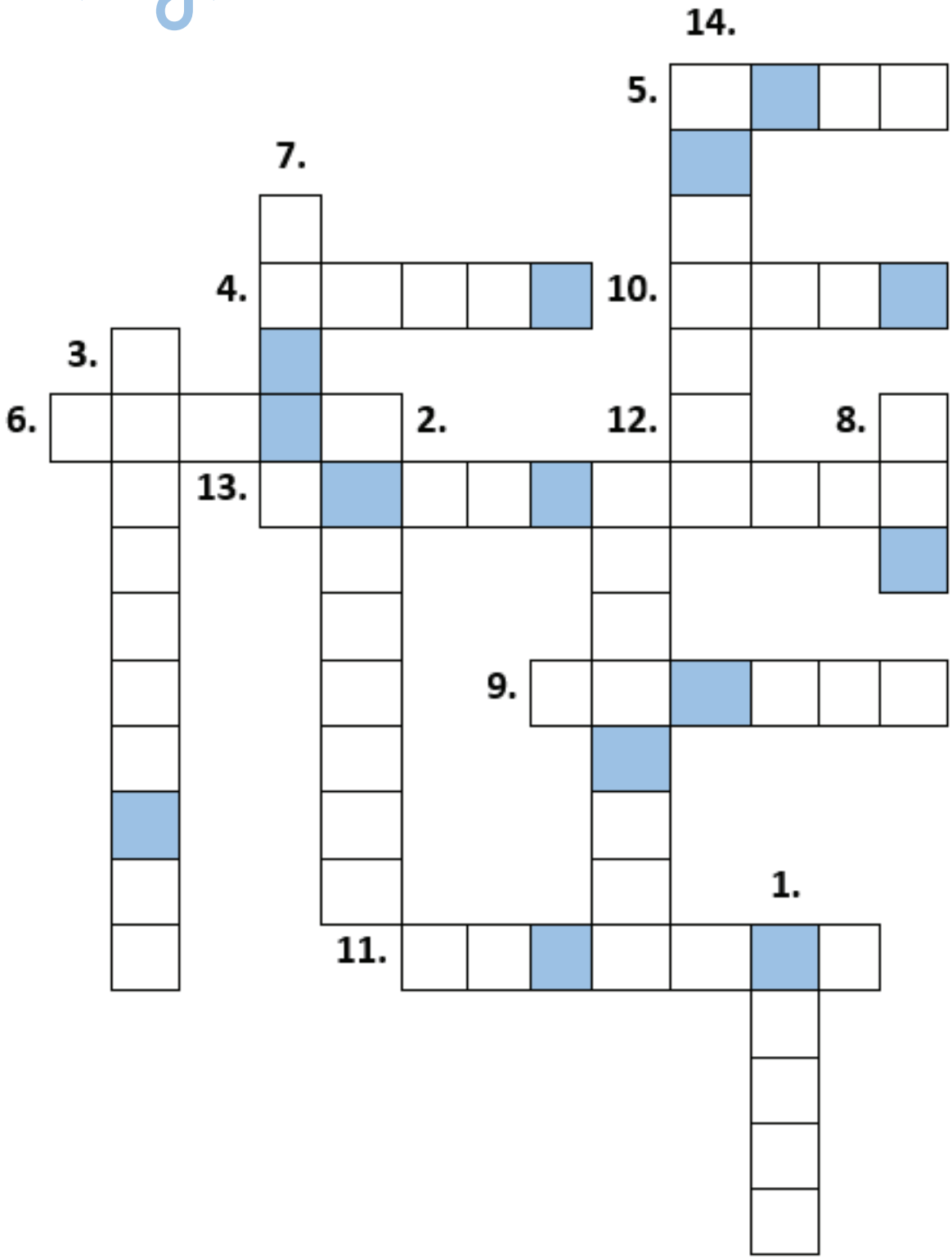

Pionowo:
1. Tradycyjna turecka potrawa
2. Twórca teorii heliocentrycznej
3. Proces, w którym skały ulegają rozkładowi chemicznemu lub rozpadają się na mniejsze fragmenty
7. Polska piosenkarka, autorka piosenki „Szampan"
8. Jednostka mocy
12. Przed strzelcem
14. Gustownie ubrany

Poziomo:
4. Miękka, gładka tkanina
5. Przed propanem
6. Krzew kwitnący w maju
9. Stolica Armenii
10. Giętki metal
11. Chronologiczny zapis wydarzeń
13. Zdolność organizmu do utrzymywania względnie stałych warunków środowiska wewnętrznego

JIM DAVIS
OJ-OJ... CZAS NA DIETĘ.
2-16
© 1981 PAWS, INC. All Rights Reserved.
TRZYMAJMY DIETĘ RAZEM, GARFIELDZIE. BĘDZIE PRZYJEMNIEJ.
JAK BRZMI TO STARE PRZYSŁOWIE?
„NIESZCZĘŚCIA CHODZĄ PARAMI".
WITAJ W PIERWSZYM DNIU SWOJEJ DIETY, GARFIELDZIE.
JIM DAVIS
2-17
DROGĄ WYRZECZEŃ OSIĄGNIESZ SZCZUPLEJSZEGO I PEWNIEJSZEGO SIEBIE.
CHYBA ZARAZ UMRĘ!
© 1981 PAWS, INC. All Rights Reserved.
SPRÓBUJĘ TERAZ ZJEŚĆ DIETETYCZNY LUNCH ZŁOŻONY Z JEDNEGO LIŚCIA SAŁATY.
2-18
JIM DAVIS
LEKKO PRZYPRAWIONEGO...
© 1981 PAWS, INC. All Rights Reserved.
...SŁOIKIEM MAJONEZU.
CHLUP